

Valentine Pavlic 1-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 160

National and International Circulation
CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, AUGUST 22, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Ne Vietnam ne izgredi ne bodo ustavili boja profi revščini doma!

Sargent Shriver je v govoru v Clevelandu ugotavljal, da bo mogoče revščino v naši deželi premagati le s skupnim naporom revnih samih, premožnih, oblasti, podjetij in delavstva.

CLEVELAND, O. — Sargent Shriver, direktor Urada za gospodarske priložnosti (OEO), je preteklo nedeljo govoril tu na otvoritvi letnega zasedanja Ancient Egyptian Arabic Order of Nobles of the Mystic Shrine, ki ima kakih 20.000 članov. Poudaril je, da po njegovem ne morejo ne Vietnam ne izgredi v naših mestih ustaviti vojne proti revščini, ki jo vodi njegov urad. Treba jo bo preje razširiti, za njo več žrtvovati.

"Človeka more spraviti ob pamet, če mora gledati stisko, pa ne more pomagati," je dejal Shriver. Opozoril je na dejstvo, da tudi republikanci podpirajo program proti revščini v Kongresu, četudi ga skušajo omejit.

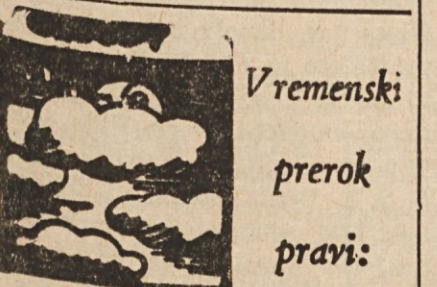
"Zmotno mišljenje na obeh straneh, pri premožnih in revnih, ovira Ameriko na poti k popolnejši edinosti," je razlagal Shriver. Bogati se motijo, če mislijo, da bo mogoče revščino odpraviti brez njihove žrtve. Motijo se, če mislijo, da so revni srečni ob sprejemanju miloščin; če mislijo, da bo nemire mogoče krotiti s puškami in bajonetami; in da bo beli odpor končal rasni problem. Revni se motijo, če mislijo, da morejo iz revščine brez vsakega lastnega napora; če mislijo, da morejo iz revščine brez pomoči bogatih, brez pomoči vlade, podjetij in delavstva.

Mi smo v zagati, ker se preveč Amerikancev noče brigati za druge in teh noče niti poznati. Naša dežela je na tleh, kadar ljudje, ki živijo v domovih za \$40.000, ne poznajo nikogar, ki žive v hišah za \$4.000... , kadar pošiljajo otroke revnih v letna taborišča na počitnice, pa jim ni mar, da bi poskrbeli zaposlitev njihovim očetom! Tako je razlagal Shriver vzroke stiske naših velemest.

Generali se ne dajo ugnati od Kongresa

WASHINGTON, D.C. — Kot smo poročali, je senat onemogočil naši narodni obrambi, da bi zastarelo orožje prodajala na dolge plačilne obroke. Pa se generali v Pentagonu niso dali ugnati. So že našli drugo formulo za prodajanje orožja na kredit in jo takoj sporočili vodilnim kongresnim politikom, posebno kongresnikom.

Upajo, da bodo kongresniki spravili njihovo idejo ta teden skozi plenum predstavnškega doma. V tem slučaju bo ideja prišla pred skupno kongresno komisijo in tam doživela svojo končno zmago, tako vsaj mislijo v Pentagonu. Morda imajo prav.

Vremenski
prerok
pravi:

Pretežno oblačno z verjetnostjo neviht. Najvišja temperatura 75.

Vietnamski volivni kandidati zadovoljnejši

SAIGON, J. Viet. — Civilni predsedniški in podpredsedniški kandidati so postali zadovoljnejši z volivno kampanjo, ki jo je za nje organizirala vlada. Ko so prišli govorit v Nha Trang, nekdanje letovišče ob Južnokitajskem morju, sedaj pa pomembno zavezniško vojaško oporišče, jih je pričakal poln stadion volivcev.

Glavni civilni predsedniški kandidat Tran Van Huong je dejal: "Prepričan sem, da so krajevne oblasti storile vse, da bi bil ta shod uspeh! Če bo povsod tako, kamor še pojdemo, sem zadovoljen!" Podobni shodi so do volitev 3. septembra določeni še v sedmih drugih mestih Južnega Vietnama. Na njih govorijo po vrsti vsi civilni kandidati za predsednika in podpredsednika, ki jih je skupno 10. Vojaška kandidata gen. Thieu in gen. Ky se doslej te skupne volivne kampanje nista udeležila, vodita svojo lastno na "nepolitičnih" potovanjih.

Moskva se meša v nigerijsko državljansko vojno?

LAGOS, Nig. — V nigerijskih prestolici Lagos vlada veliko veselje, ker so komunistične države začele dobavljati nigerijskim federalni vladi orožje, posebno pa stara letala. Največ vojnega blaga pride baje iz Rusije in Češke. V Nigeriji so že dobili 4-6 ruskih letal MIG-15, iz Češke pa ravno toliko jet šolskih letal.

Ruskim dobav ni nihče pričakoval. Končno si je Moskva s podpiranjem raznih rdečih diktatorjev in državljanskih vojn nakopala dosti skušnje. Njene dobave vietnamskemu Ho-Ci-Minhu, kubanskemu Castru in arabskemu Naserju gredo po vrednosti v milijone. Počemu torej dajati orožje še nigerijskemu Gowonu, ki je vse preje kot simpatizer komunizma?

V uporniški novopečeni Biafri so seveda takoj začeli trditi, da so večino teh letal uničili z bombami na letališčih.

Življenje močnejše od izraelsko-arabskega spora

TUBAS, Jordan. — Izraelsko-arabski spor je zaledenel, se ne premakne z mesta. Pa se vendar, ako to zahtevajo življenjske potrebe.

Tako so na primer zasedle izraelske čete ravno tisti del jordanske države, kjer na debelo pridelujejo melone. Dokler je bila ta pokrajina pod jordansko vlado, je bil glavni izvoz melon usmerjen proti Ammanu v Jordan. Danes bi pa tega ne smelo biti, kajti melone bi bilo treba voziti preko demarkacijske linije. In to se tudi dogaja; kamijon za kamijonom prekorači vsak dan demarkacijsko mejo in vozi melone nemoteno iz okupirane Jordana v neodvisni Jordan. Pri tem pa jordanski in izraelski stražarji na demarkacijski liniji "nič ne vidijo in nič ne slišijo". Izraelu je prav, da se melon iznebi, Jordanu je prav, da pride do njih, ker jih nujno potrebuje za prehrano. Sit je torej izraelski volk, cela pa jordanska ovca.

Za umik iz Vietnama, toda šele po zmagi

LOS ANGELES, Calif. — Guv. Reagan je dejal, da je on za konec vmešavanja Združenih držav v Vietnam, toda po njegovem je časten umik od tam možen šele po vojaški zmagi.

"Če obvežemo vojake, da se bodo borili in umirali za neko stvar, mora biti ta vredna dosege. Jaz ne vem, kako naj bi bilo tehnično to doseženo. Toda nekateri strokovnjaki trdijo, da je preveč pravih ciljev odtegnjenih bombardiranju. Mislim, da je treba tistim, ki smo jim zaupali vojskovanje, dati več svobode v tem, kako naj to delajo," je dejal guverner.

Podgane bodo sterilizirali

NEW YORK, N.Y. — Guv. N. Rockefeller je pretekli teden objavil program za sterilizacijo podgan z drozmi, ki jih jemljejo ženske za preprečitve spočetij. Z zaužitjem te droge bodo postale podgane nerodovitne, če se bo skušnja v laboratorijih obnesla tudi izven njih.

Kje bi morali iskati davčne vire?

CLEVELAND, O. — Ravno sedaj čaka naše srednje in revnejše sloje dvojni udarec: treba bo plačevati več davkov, povrh se nam bo pa še podražilo življenje. Le kdo bi potrežljivo prenašal take udarce? Zato naša javnost ni več tako brezbrizna za davčno politiko. Hoče na primer vedeti, kdo plačuje davke, koliko jih plačuje in koliko bi jih lahko plačeval.

Odgovori na ta vprašanja ne zadenejo mladega človeka, pač pa postanejo sila zanimivi, kadar pridejo na vrsto velika podjetja, ki jih v naši deželi ni ravno malo. Jih je med njimi veliko število, ki najdejo zmeraj luknje, da se ognejo velikim davkom. Včasih so te luknje kar skrivnostne. Še strokovnjaki v davčnih zadevah jim težko pridejo na sled. Včasih so take luknje kar očitne in dobro znane, donajajo pa koristi ne samo posameznim podjetjem, ampak kar celim gospodarskim panogam. Vzemimo kot primer našo naftno industrijo, ki ima pod svojo kontrolo ne samo

Čemu toliko propagande za H. Rapa Browna?

CLEVELAND, O. — Med najbolj vnete zagovornike črne sile in najbolj zagrizene sovražnike sporazumov med belo in črno raso spada gotovo H. Rap Brown. Kjerkoli le more, hujška na nasilih, boj, upor črne rase proti beli. Da bi se čim bolj uveljavil v naši javnosti, si dovoljuje večkrat tudi nenavadno propagando.

Tako se je na primer peljal z letalom iz New Yorka v New Orleans s pol-avtomatično karabinko na plečih, kar po federalnih zakonih ni dovoljeno. Zato ga je njujorska sodnija posadila preteklo soboto v ječo, kar je naravno ostro kritiziral njegov pravni zastopnik. Brown sam pa tudi ni bil pri miru. Je takoj objavil proklamacijo na svojo pristaše, ki jih v njej poziva, naj nikar ne obupujejo, kajti ura odrešenja bo prišla prav kmalu. Seveda dodaja v svoji proklamaciji vse polno navodil, kako naj poglobijo svojo udarnost. Do tu gre stvar v redu, kajti vsakdo ima pravico do objave takih proklamacij. Ako je pri tem kršil zakon, ga dobi sodnija v roke.

Kar pa ni prav, je dejstvo, da so razne radijske postaje takoj zagrabile za to Brownovo hujskanje in ga raztrojile po deželi. Niso pri tem nič mislile, kako na tisoče mladih črncev samo čaka, kdaj bodo na radiju slišali bojevitve proglase, ki jih utrujujejo v njihovi strupenosti in zagrizenosti. Kdor je bil na primer v nedeljo popoldne v parku pred muzejem umetnosti, je lahko ob malem jezeru opazoval, kako živahno so mladi črnici debatirali o Brownovi proklamaciji.

Ali naše radio postaje res nimajo drugega pametnejšega posla kot da delajo propagando za rasne zagrizence, naj bodo črni ali beli, SNCC ali Ku Klux Klanovi člani. Kdo bi se potem čudil, ako gredo nahujskani črni zagrizenci od muzeja v sosedni Liberty park in tam napadajo mirne sprehajalce, da bi jim pobrali denarce. Tudi to se je godilo preteklo nedeljo proti večeru blizu muzeja.

SEST LETAL IZGUBLJENIH

Včeraj je bilo v vojnih operacijah nad Severnim Vietnamom izgubljenih 6 ameriških letal, od tega 2 nad ozemljem rdeče Kitajske. Ta je v posebni izjavi posvarila Združene države pred "izzivanji", pa označila istočasno ameriške letalske napade na vojaške cilje bližje kitajski meji kot "ameriško-rusko zaroto" proti Kitajski.

SAIGON, J. Viet. — Vrhovno poveljstvo ameriških oboroženih sil v Južnem Vietnamu je danes priznalo, da so bila poleg dveh mornariških jet letal, ki sta bili izgubljeni nad ozemljem rdeče Kitajske, sestreljena še 4 druga ameriška letala, od tega še 2 mornariški. To je bil eden izmed dni najhujših ameriških letalskih izgub v vietnamski vojni. Mornariški letali A-6 z letalonosilke Constellation sta sodelovali pri napadu na železniške naprave 7 mil severno od Hanoia. Ta letala dosežejo okoli 600 mil brzine na uro in niso v tem pogledu kos lovskim letalom MIG. Letali sta se zato hoteli izogniti sovražnim letalom in protiletalskim raketam ter se po ovinku vrniti na letalonosilko, ko sta svojo nalogo opravili. Pri tem sta zašli nad ozemlje rdeče Kitajske kakih 70 mil dalje proti severu, kjer sta bili sestreljeni. Kitajci trdijo, da so enega od letalcev ujeli.

Kitajci so objavili, da so sestrelile ameriški letali protiletalske obrambne sile, ali so bila to lovska letala ali protiletalsko topništvo, iz poročila samega ni razvidno. Ameriško poročilo trdi, da so letali verjetno sestrelila lovska letala MIG. Kitajski je označila razširitev ameriške letalske vojne proti Severnemu Vietnamu za "ameriško-rusko zaroto" proti severnemu vietnamskemu ljudstvu in seveda proti Kitajski, ki Severni Vietnam podpira. Izjava svari Združene države pred kršitvijo nedotakljivosti kitajskega državnega ozemlja.

Ameriška letala z letalonosilk in z letalskih oporišč na Tajskem so bombardirala vrsto vojaških ciljev v neposredni okolici Hanoia, med drugim elektrarne, ki preskrbujejo Hanoi z elektriko, železniške naprave in drugo. Bombardirana elektrarna je komaj 1.1 milje od središča Hanoia. Radio Hanoi je objavil, da je bilo tekom včerajšnjih letalskih napadov nad Hanoiem in njegovo okolico sestreljenih skupno 8 ameriških letal. Ameriško poročilo je včeraj priznalo le izgubo obeh A6 mornariških letal nad Kitajsko, danes pa je bilo objavljeno, da sta bili izgubljeni še dve drugi mornariški

letali in dve letali Thunderchief Letalskih sil. Tako naj bi bilo skupno izgubljenih v vojni nad severnim Vietnamom doslej 653 ameriških letal.

Marin dobil najvišje vojaško odlikovanje

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson je včeraj v Beli hiši izročil marinskemu naredniku Jimmiju Howardu Medaljo časti, najvišje ameriško vojaško odlikovanje, ki ga je mogoče doseči le na bojnem polju. Pri podelitvi je bilo navzočih 10 vojakov, ki so bili v Howardovem vođu v spopadu, za katerega je odlikovanje prejel. Odlikovanec je po sprejemu odlikovanja dejal, da "so odlikovanje prav tako zaslužili kot on".

Predsednik L. B. Johnson je v kratkem nagovoru, v katerem je dal priznanje ameriškim vojaškim vrlinam, izjavil, da hoče ohraniti vietnamsko vojno omejanje na mero, ki je potrebna, da bo "mal narod dobil možnost odločati sam o svoji bodočnosti".

Polzvedovalni kolček

Pred leti je Mr. Vladimir Hrovat iz Ustja pri Ajdovščini odšel v Kanado; njegov zadnji naslov je bil: Vladimir Hrovat, 81 Elliot St., London, Ontario, Canada. Ker se že dolgo nič ni oglasil, so njegovi sorodniki v skrbeh, ali je še živ ali ne. Kdor bi kaj vedel o njem, je proštn, naj to sporoči Mrs. Mary Strancar, 833 E. 156 St., Cleveland, Ohio 44110.

V naši deželi imamo še zmeraj 29.7 milijonov "uradnih" revežev

WASHINGTON, D.C. — Federalni statistični urad je ta teden objavil, da imamo v naši deželi 29.7 milijonov "uradnih" revežev, to je takih, ki nimajo minimalnih letnih dohodkov za najskromnejše življenje. Gornja dolarska meja za letne dohodke takih revežev je še zmeraj sporna, je pa višja od najvišje pokojnine v okviru Social Securityja.

Potem takem bi morali biti vključeni v gornjo skupino tudi vsi upokojenci federalnega sistema, kar pa niso, kajti v 29.7 milijonih se nahajajo tudi vsi reveži, ki niso dosegli 65. leta in teh je na milijone. Le manjšina med njimi živi ob svojem, večina pa živetari ob podobnih podpora držav, okrajev in mest.

Iz Clevelanda in okolice

Zahvala uprave—
Našim naročnikom na Newton, Locherie, Meredith, Monterey, Pasnow, Rosecliff, Naumann, Renwood, Ormiston, Abby, Landseer, Tyronne Ave. in na E. 200 cesti se najlepše zahvaljujemo, ker so s takim razumevanjem sprejeli enotensko spremembo v dostavi. List bodo odslej zopet prejemali po raznašalcu.

V bolnici—
Rojak Frank Martich, 15416 Macaule Avenue, je v St. Luke's bolnici. Obiski so dovoljeni!

Visoka leta—
Danes praznuje svoj 89. rojstni dan Mrs. Mary Urbas z 835 E. 156 St. Čestitamo in ji želimo zdravlja in zadovoljstva!

Rojak Martin Korošec, 22376 Ivan Avenue, je preteklo nedeljo obhajal svoj 83. rojstni dan v krogu svoje družine. Čestitamo in mu želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let!

Dobrodošla—
V nedeljo, 20. avgusta, je prišla v Cleveland za stalno rojakinja Dragica Sunter, tovarniška delavka iz Maribora. Iz političnih razlogov je morala na skrivaj leta 1964 zapustiti domovino. Odsla je v Pariz, od koder je zdaj s pomočjo Lige slov. katoliških Amerikancev prišla za stalno v našo deželo. Dobrodošla!

Zivljenjepiš škofa G. Rčzmana—
Prvi del življenjepisa pok. škofa dr. G. Rožmanca, ki ga je pripravil dr. J. Kolaric in je izšel pri Mohorjevi v Celovcu, je prispel v Cleveland in je napredaj v Slov. pisarni v Baragovem domu. Cena je \$5.00!

Zdoma—
Tajnica Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ bo nekaj dni zdoma. V odsotnosti jo nadomestujeta predsednica Marjanca Kuhar, 1123 Addison Rd., EN 1-4136, in blagajničarka Frances Macerol, 1150 E. 61 St., EX 1-4126.

Pozdravi—
Helen, Jimmy in Rose Perlin iz Tampe v Floridi pošiljajo pozdrave prijateljem in znanecem v Clevelandu s praznovanja Jimmijevega rojstnega dne v Kapok Tree Inn v Clearwater, ki sta se ga udeležila tudi Eileen in John Mlakar iz Clevelanda, ki sta prišla k njim na obisk.

Iz Fontane v Kaliforniji, kjer so na počinicah, pošiljajo pozdrave Dan in Mollie Postotnik in Mary Pangonis.

Ne puščajte neznancev v hišo, če ste same—

Od junija so bili javljeni policiji trije slučajji, ko je prišel v hiši neznan moški, češ, da je bil poslan od East Ohio Gas Company. Preteklo sredo sta dva taka odnesla neki 81 let stari ženski za okoli \$6.000 draguljev in gotovine, neki drug tak tujec, pa je včeraj zjutraj spolno zlorabil 14 let staro dekletce, ki ga je pustilo v hišo in šlo nato na njegov klic za njim v klet, da "mu drži svetilko". East Ohio Gas Co. je obljubila \$1000 nagrade tistemu, ki bi pomagal izslediti osebe, ki se predstavlajo pri svojih zločinskih nastopih za njene uslužbence.

Državni tožilci voljeni

WASHINGTON, D.C. — Glavni državni tožilec je voljen v 43 državah Unije. Njemu je podrejeno vse državno sodstvo.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 160 Tuesday, Aug. 22, 1967

Tito šel k Arabcem v šolo

Tito je sicer v svojem življenju hodil veliko po svetu, toda svoje diktatorske miselnosti se pa ne more odvaditi. Še zmeraj misli, da je mogoče nekaj govoriti za javnost, čisto nekaj drugega pa delati za kulisami. V Jugoslaviji res lahko govori svojim ljudskim množicam, kar hoče, saj mu tako nihče ne sme ugovarjati ne samo z govornico ne s pisano besedo. Za kulisami govori lahko ravno narobe in se mu ni treba bati, da bi mu to kaj škodilo, ako bi to prišlo na dan. Ve tudi, da bodo njegovi poslušalci zmeraj že naprej ugani, kaj bi rad slišal, in zato se mu ni treba bati presenečenj. Zunaj Jugoslavije je pa to drugače. To je moral Tito ravno sedaj skušati celo na svoji poti po arabskem svetu.

Pot je bila kar skrbno pripravljena. Tito je še pred dnevom, ko se je podal na pot, povedal vsemu svetu, kako si zamišlja mir v arabskem svetu. V svojih izjavah ni povedal nič novega, pač pa je vse skupaj zaokrožil v osnovo, ki naj na njej počiva mir v arabskem svetu. Pa se je pri tem kar dvakrat uredil.

Ko je prišel v Kairo, ga je Naser sprejel z vso prisrčnostjo. Saj ga je tudi moral. Mu poleg Tita ni ostal zvest noben med njegovimi starejšimi prijatelji. Ni se pa obnašala egiptovska ulica tako, kot je Tito želel. Ni bilo nobene vzlikanja miru, poveljevanje je pa bil ponoven boj z Izraelom. Tito se za to ni dosti menil, saj ve, da se diktatorjem ni treba ozirati na ljudsko mnenje. Kam bi pa prišli?

Kmalu je moral začutiti, da temu ni tako. Iz Naserjevih besedi je sklepal, da Naser ni več tako absoluten gospodar položaja v Egiptu, kot se dela na zunaj. Je moral pristati, da ulica govori drug jezik kot on, pa vendar ni izgubil upanja, da bo na koncu obveljala njegova in ne beseda z ulice. Zato je Naser pohvalil Titov načrt za mir, toda rekel mu je, da morajo nanj pristati tudi drugi arabski politiki in ne samo on. Tito je torej spoznal, da Naser ni več tisti vsemogočni gospodar v arabskem svetu, kot ga je poznal od preje.

Tita so torej v Kairu razočarale ljudske množice, ker niso vpile tako, kot je želel, razočaral ga je tudi Naser, ker je izgubil svojo vsemogočnost. Ni torej preostalo jugoslovanskemu diktatorju drugega, kot da je šel na obisk k drugim arabskim politikom.

Tam pa je zopet doživel razočaranja. Kamor je prišel, je ulica zahtevala vojno proti Izraelu in ne miru. Ko je govoril z domačimi politikmi, je takoj čutil, da se izmikajo obvezam, ki bi jih jim naložil mir po Titovi zamisli. Namigavali so na vpliv ulice, ki ne bi mogla prenesti, da naj bi bil Izrael priznan kot neodvisna država in da bi imel po pogodbi zajamčene pravice, ki mu jih je do zadnje vojne dajalo le začasno premirje. Tako se je Tito moral vrniti v Kairo praznih rok, odnosno s praznimi obljubami v rokah. To pa je obenem pomenilo tudi polom njegove politične poti po arabskem svetu.

Zvedeti je moral še nekaj drugega. Med arabskimi politikmi ni več prejšnjega s prijateljstvom ublaženega neznanja in tekmovanja v hinavščini. Na mesto vsega tega je nastopilo medsebojno obtoževanje in prevalevanje odgovornosti za zgubljeno vojno "z mojih ramen na tvoje". Medsebojno zakulisno obtoževanje je spravilo na dan tudi pravo sliko o skupnih arabskih pripravah na vojno z Izraelom. Pravih skupnih priprav sploh ni bilo. Ni bilo skupnih strateških načrtov, taktični so pa bili do skrajnosti pomankljivi, včasih pa naravnost otročiji.

Sirijska, ki sedaj najbolj vneto zagovarja "vojno z Izraelom", je na primer hotela izigrati zaveznike na sledeč način: V Damasku so računali, da se bo vojna vlekla "najmanj leto dni". Zato so se odločili, da bodo svojim zaveznikom kralju Huseinu in diktatorju Naserju prepustili nalogo, da odbijeta prvi izraelski napad. Šele potem, ko bodo izraelske čete na robu prve izčrpanosti, bi posegle v vojno sirijske čete.

Kot je znano, je vojna potekala čisto drugače. Ko je bil Naser že skoraj na tleh, je zahteval, naj se sirijske čete vendarle ganejo, pa se niso. So se, pa niso nikamor gogle, ker še niso bile pripravljene na boj. Zato so jih pa izraelske divizije tudi tako nemarno razgnale, kakor hitro so jih izraelska vojna letala spravila v kaos.

Pri takih spominih seveda ne morejo biti stiki med Egiptom in Sirijo taki, kot so bili preje. Da niso dobri med Huseinom in Naserjem, je znana stvar. Potuhnjeno se je držal tudi Irak, kar mu Naser tudi hudo zameri.

In kaj naj Titova beseda opravi med arabskimi politikmi, ako med njimi vladajo taki stiki? Tito je za vse to vedel, predno se je podal na pot, toda ni mislil, da je prepud med arabskimi politikmi tako globok.

Svojo lekcijo je dobil Tito tudi v Tel Avivu. Pretrgal je diplomatske stike z izraelsko vlado in ni pokazal nobene volje za obnovo. Pri vsem tem je pa v njegovi osnovi za mir vse polno točk, ki so za Izrael nesprijemljive. Zato je iz Tel Aviva tudi prišel odgovor na Titovo posredovanje, kot ga jugoslovanski diktator zasluži: izraelska vlada ga niti obravnava noče. Tito bi bil moral vsaj obnoviti diplomatske stike, ako bi bil želel, da se Izrael zanima za njegov mirovni predlog.

Da pa Titu in podobnim posredovalcem za mir izbije vsako upanje na uspeh, je izraelska vlada sklenila, da se hoče pogajati z Arabci samo neposredno, brez vsakih posrednikov. To se pravi takih, kot je Tito. Ako bi se oglasila Washington ali Moskva, takrat seveda bi izraelska diplomacija ne dala takega odgovora, kot ga je posredno dala Titu.

Ko se je Tito vrnil domov, mu je "narod" nastlal lavorike in ga slavil, kot Titu prijia. Naj ima po ponesrečeni diplomatski poti vsaj to veselje!

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Ko smo na dan sv. Mohorja in Fortunata sedeli popoldne pod košato jablano na Juretovem vrtu, smo se razgovarjali o raznih problemih, ki nadlegujejo ves okrogli svet. Pravega miru in zadovoljnosti ni nikjer.

Nick je pri tem zastavil Juretu vprašanje:

"Jure, ti si pameten in razsoden mož, večkrat nam o kakih zadevah modro mnenje podaš. Kaj meniš in praviš, ali bo kdaj prišlo na svetu do pravega, stalnega miru?"

Pogledal sem Nicka, ki je Jureta to vprašal, nato pa še Jureta, kaj mu bo ta odgovoril. Jure je malo začuden obrnil pogled tja doli v nižavo proti cerkvi sv. Jožefa na Chicago cesti. Nato je pogledal resno naju in je Nicku odgovoril:

"Veliko vprašanje si zastavil Nick! Kdo razen Njega nad nami ve za pravi odgovor na to?"

Nato je obmolnil nekaj časa in zopet začel:

"Pot do pravega, stalnega miru? Zelo zanimivo vprašanje! Mislim, da ljudje nimamo pravega veljavnega odgovora na to. Lahko sicer o tem primerne izjave dajemo, tako tudi primerne nasvete itd. Vse to bi držalo in veljalo, ko bi mi ljudje na svetu znali upoštevati in spoštovati take izjave in nasvete. Toda to niso znani predniki pred nami, ne znajo sedanjiki in Bog ve, če bodo prihodnji rodovi dorastli za kaj takega. O yes! Govoriti in nasvete dajati — to znamo — to je pa vse! Vsakokrat, ko se narodi spopadejo radi tega ali onega, potem pri mirovnih konferencah z vsemi svečanostmi podpisujejo pogodbe in si dajejo med seboj obljube, kako bodo pogodbe spoštovali. Tako so delali in ravnali vse doslej, kar obstoji svet in kar ve o tem nam povedati zgodovina.

Poglejmo samo, kaj nam ve in zna o tem povedati zadnje stoletje.

Vse tja od leta 1866 in 1867, ko so s svečanostmi podpisavali mir in še prej, odkar je nastala dvojna monarhija Avstro-Ogrska, so napovedovali, da od tedaj naprej bo mir na Balkanu, ker mir bo čuvala močna dvojna monarhija. Ali je bil mir? Še prespali se niso dobro, je že zopet pokalo! In tako je šlo naprej in naprej v vsakem desetletju. Koliko manjših lokalnih prask. Boksarska vojna v Aziji. Rusko-japonska vojna, dokler niso vojni plameni objeli vso Evropo in mnogo ostalega sveta leta 1914.

Leta 1918 so se naveličali uničevati drug drugega. Sledile so pogodbe 1919 in 1920. Zopet ob-

ljube — same gole obljube! Še celo Ligo narodov so ustanovili. Ta naj bi ščitila mir na svetu. Ali ga je mogla ščititi? O Ligi narodov se spominjam, kako se je o njej izrazil par let po njeni ustanovitvi neki Krašovec pred menoj. Dejal je prav takole:

"Liga narodov je ena figa! Še ene vipavske fige ni vredna! Nam Slovincem je vzela naš Kras in ga dala Lahom, da bi ga poitaljančili! Fašisti davijo naše ljudi! Ligo čimprej bo vrag vzal, tem bolje bo."

Tako se je zeksal rojak s Krasa pred menoj. Prav je imel, prav sem mu dal. Njegove želje kmalu za tem so se izpolnile. Njegova izjava pa mi je večkrat in mi še večkrat stopi v spomin.

Čas in leta od leta 1934 naprej povedo, kako je mogla Liga in z njo razne pogodbe ščititi mir.

Pred to dobo druge sitnosti in zadeve, so od tu naprej jele po vsem svetu izpodjedati mir. Najbolj je izpodjedal mir komunizem s svojimi spletnimi nauki. Nemški nacizem je v svoji pošastnosti od druge strani pomagal, da se je leta 1939 in 1940 zrušil svetovni mir. Uničil ga je strašni požar, ki je hudo opustošil ves svet. Zlasti male državi-ke, kako so trpele in bile opustošene! Saj se kar pozabiti ne da.

Ko so nevihte pojenjale 1945 in 1946, so države zopet sklepale mirovne pogodbe. Na novo so ustanovili Organizacijo združenih narodov (OZN). Od tedaj zopet mnogo sporov in spopadov skoro po vseh kontinentih. OZN še živi — koliko časa bo živela? Njena zborovanja so taka in taka — prave odločnosti ni. Mali narodi se prepirajo, zahtevajo to in ono. Veliki narodi poslušajo — delajo pa po svoje. Tisti, ki so res za pravi mir brez kakih koristi za raven, si v manjšini. Veliki vozijo naprej s svojimi načrti. Izboljšujejo svoje "pištrole", se oborožujejo z vsem mogočim atomskim orožjem. Čast in ošabnost jih vodita pred vsem drugim in v takih razmerah lahko že prihodnjo uro zagrmijo bombe nad svetom, take, ki lahko pol sveta ob prvem udaru upepele ..."

Jure je z resnim obrazom za umolnil za nekaj časa. Nato je še pristavil:

"Vidita Nick in Tone, to je moje mnenje, ki vsaj meni pove, da od pravega stalnega miru na svetu smo še zelo daleč. Povsem vama z vso resnobo, da nihče bi ne bil bolj vesel in se bolj srečnega počutil kakor jaz, če se v tem in o tem motim!"

— Naj omenim, da za mene je bil to kar poučljiv razgovor z Juretom. Tudi Nick, dasi on ima rad kake vmesne pomisleke v vsaki zadevi, katere v družbi on rad razlaga drugim, je pritrtil, da Jure ima prav.

Za tem je pa Nick prinesel na površje probleme, ki jih imamo tu doma na ameriških tleh. Kakšne probleme? Zanimive. Nick ima tudi kakor pravi rek o nekaterih, da imajo velike oči in velika ušesa. On ima oboje to, pa tudi soditi zna precej o vsem,

četudi velikokrat po svoje. Zanimivo in važno pa je, da probleme vidi in o njih govori in razpravlja.

Omenil je, da mu ne gre v glavo, da se mladi rod tako naglo spreminja in da ima o vsem čisto svoja mnenja in to različna in največkrat na sprotna mnenjem naših časov, v katerih smo mi živeli. Odkod to? Ker je

bila ura že malo pozna, smo prekinili in obljubili, da bomo o tem govorili enkrat prihodnjic. Tako smo naredili in se razšli.

Nad nami so se že zbirali črni oblaki, grom pa je naznanjal, da bo vsak čas na nas stresel "nekaj mokrega". Sluteč to smo se lepo razšli. Pa še drugič kaj. Do tedaj pa vsem lepe pozdrave z jolietkega hriba Tone s hriba

Franc Smolič se že vozi na sonce

Franc Smolič v vozičku.

TORONTO, Ont. — V navidezno mrzlem, krutem in sebičnem svetu se še najdejo ljudje dobrih in blagih src, ki ob trpljenju drugih ne zapro oči, ob njihovih prošnjah ne maše ušes, temveč z bratsko roko in resničnim krščanskim usmiljenjem lajšajo vsakdanje gorje trpečim, ki jim ga je neizprosna usoda nasula na pot.

Eden tako trpečih je Franc Smolič, nekdanji domobranec s Trške gore, ki je kot ranjenec v maju leta 1945 prišel na Korško, se tam za silo pozdravil in potem delal na kmetih. Toda posledice ran so kmalu zahtevale, da so mu morali odrezati eno nogo. Letos v aprilu so mu morali še drugo in tako je France ostal brez nog. V enem od pisem mi takole piše:

"Ostal sem brez nog in postal revež, da ni za misliti. Obupal bi, pa vem, da je še drugih veliko, ki so tudi trpeli in še trpijo. Vem, da Bog vidi in ve vse to in da me bo plačal po svoji pravičnosti, saj sem svoje trpljenje daroval za domovino in narod svoj."

Ne morem povedati, kako globoko me je presunilo to, z okorno pisavo pisano pismo preprostega moža, ki ga nikdar v življenju nisem srečal, pa se mi vendar zdi, kot bi bil moj rodni brat. V mraku, ki se zgnil čez njegovo življenje, mu še vedno svetita dve svetli zvezdi: NAROD in DOMOVINA. O, ko bi mi, ki nas je izobilje že izpridilo, imeli vsaj trohico te njegove, v trpljenju prekaljene ljubezni do naroda in domovine! Vse tisto, kar je bolnega na nas,

Dr. Frank Jauh-Kern:

Rojstvo S. N. čitalnice v Clevelandu in njeno življenje

(Nadaljevanje.)

Spomladi 1908 sem pričel misliti na zdravništvo, ko sem vodil korespondenčno šolo. Toda takrat ni bilo denarja na St. Clair Ave. pri naših Slovincih. Pa vseeno sem poskusil, ko je prišel tisti čas, ko sem se sprl z nekaterimi delničarji pri listu, zakar sem stopil v "črno hišo" na St. Clair cesti in na East 9th St., če bi me ne sprejeli v medicinsko šolo. Vse je šlo po na-

bi odpadlo od nas kot ogabne luske in bi si bili bratje. Izkazovali bi si spoštovanje in z ljubeznijo mislili na trpeče, kot je France Smolič.

Francetu se je želja izpolnila, da se lahko z vozičkom zapelje na sonce. Za izkazano dobroto se vsem in vsakemu posebej, ki so prispevali za voziček, najlepše zahvaljuje. V zadnjem pismu mi piše:

"Sedaj pa imam še eno prošnjo do Vas. Prosim Vas, če bi hoteli zapisati v Ameriško Domovino, da se vsem dobrotnikom, ki so prispevali za moj voziček, najlepše zahvaljujem. Brez njihove pomoči nikoli ne bi imel vozička. Naj dobri Bog vsem dobrotnikom njihovo dobroto stotero povrne."

Da, v navidezno mrzlem, krutem in sebičnem svetu so še ljudje čutečih src. Se več pa je ljudi, ki iz dneva v dan trpijo s s v e t n i š k o v d a n o s t j o, potrebni dobre, mehke in tolažljive besede ter naše pomoči.

France Smolič je samo eden od mnogih, kakor sam pravi, ki hrepenijo po topli bratski ljubezni in sončnih žarkih. Ne pozabimo pisavo pisano pismo preprostega moža, ki ga nikdar v življenju nisem srečal, pa se mi vendar zdi, kot bi bil moj rodni brat. V mraku, ki se zgnil čez njegovo življenje, mu še vedno svetita dve svetli zvezdi: NAROD in DOMOVINA. O, ko bi mi, ki nas je izobilje že izpridilo, imeli vsaj trohico te njegove, v trpljenju prekaljene ljubezni do naroda in domovine! Vse tisto, kar je bolnega na nas,

Še enkrat vsem, ki ste za voziček prispevali, v mojem in Francetovem imenu prav lep Bog plačaj.

Otmar Mauser

Čitalnica se je v svojem življenju selila večkrat. Povedal sem, da je bila najprvo pri Geo. Travnikarju, od tam je šla na 1365 East 55 St., kmalu je bila na St. Clair Ave. pri Rud. Perdantu, nato na Norwood Rd. in Glass Ave., kmalu potem je bila pri Zeletu na 61st Street, dokler ni prišla v sokolsko hišo, kjer danes stoji cerkev sv. Vida. Od tam se je selila v staro poslopje S. N. Doma, dokler ni dobila leta 1924 sedanje stanovanje na pročelju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., kamor tudi spada, saj to je narodova ustanova Slovincem v Clevelandu, Ohio. (Dalje sledi)

lične slovenske trgovce; vsak mi je odrekel. Prepričan sem še sedaj, da v resnici niso imeli na razpolago \$50, ki bi jih lahko tvegali za študenta.

Še dva dni sta mi ostala, da si preskrbim denar, sicer bi moral iz šole. Izgubil sem vse upanje; vprašal sem več znancev in prijateljev, a brez uspeha. Nekje večer grem na kozarec "špricerja" k staremu gostilničarju Novaku na oglu Carry in East 61 Street. Ko sam pri sebi premišlujem svojo nestalno usodo, se mi približa krojač Celestin Bršnjak, predsednik Slovenske narodne čitalnice, s katerim sem bil malo poznan. Govoriva o vsakdanjih stvareh ter mu končno omenim svojo stisko za denar.

"Petdeset dolarjev se bo že kako dobilo, kar k meni pridi!" mi je dejal.

Rešil mi je šolo. Brez njegovih petdesetih dolarjev bi danes ne bil zdravnik.

Dragi prijatelji Čitalnice, to sem vam povedal iz razloga, da boste vedeli, da mi je indirektno naša Slovenska narodna čitalnica "pomagala", da sem postal zdravnik v Clevelandu, in morda tudi to, da sem še danes med vami, 61 let po ustanovitvi našega izobraževalnega zavoda v Ameriki.

Z mojim prvim prihodom v Cleveland iz države Minnesote in z drugim prihodom iz države Michiganana, sem se seznanil z mnogimi Slovinci in Slovenkami v Clevelandu, ki so bili na vodilnih mestih našega naroda v Clevelandu. Par sem jih že omenil, dobro bo, da omenim tudi druge. Menda se jih boste spomnili in jih tudi osebno poznali. Prvi je bil Louis J. Pirc, drugi Rajko Fajgel, tretji Jakob Šeliškar, prvi slovenski zdravnik v Clevelandu, John Grdina, Frank Rus, Lausche-tova družina na St. Clairju, kjer je bilo shajališče urednikov, kjer je bil takrat že Frank Lausche star okoli 14 let, Bill, ki je bil takrat star okoli 8 let, Ivan Zorman, Fran Suhadolnik, Tone Jeršan, John Gornik, Avgust Haffner, Jože Jarc, Anton Grdina, Anton in Avgust Kaušek, Jernej Vrhovc, Frank Černe, Jos. Kalan, Ivan Pirnat, Rev. Kazimir Zakrajšek, Anton Klinc, Louis J. Lausche, Geo. Boston, Mary Grdina, Jernej Knaus, Frank Zakrajšek, oba Korčeta, Agnes Zalokar, Frank Hudovernik, Ivan Molek, Rev. Jernej Ponikvar, Ivan Lah, Mihael Lah, Frank Zele, Andrej Smrekar, slovenski pesnik, John Mihelič, Louis Lah, Anton Bašča, Frank Strniša, Jernej Knaus, Leo Zakrajšek, Slave Trošt, Primož Kogoj, Karol Rogelj, Anton Peterlin, Mike Luknar, Hinko Bole, Frank Strehovec, Frank Lunka, Ignac Smuk in cela vrsta drugih, ki so takrat živeli v Ribnici in Žuzemberku.

To so bili vidni slovenski trgovci, profesionalci, društveni voditelji, narodni delavci, ki so bili člani prvega slovenskega društva Slovenija, društva Slovenski Sokol, društva Triglav in Slovenske narodne čitalnice v Clevelandu, Ohio. Ti ljudje so gradili prve temelje našega narodnega, kulturnega in gospodarskega življenja v Clevelandu.

Čitalnica se je v svojem življenju selila večkrat. Povedal sem, da je bila najprvo pri Geo. Travnikarju, od tam je šla na 1365 East 55 St., kmalu je bila na St. Clair Ave. pri Rud. Perdantu, nato na Norwood Rd. in Glass Ave., kmalu potem je bila pri Zeletu na 61st Street, dokler ni prišla v sokolsko hišo, kjer danes stoji cerkev sv. Vida. Od tam se je selila v staro poslopje S. N. Doma, dokler ni dobila leta 1924 sedanje stanovanje na pročelju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., kamor tudi spada, saj to je narodova ustanova Slovincem v Clevelandu, Ohio. (Dalje sledi)

Čitalnica se je v svojem življenju selila večkrat. Povedal sem, da je bila najprvo pri Geo. Travnikarju, od tam je šla na 1365 East 55 St., kmalu je bila na St. Clair Ave. pri Rud. Perdantu, nato na Norwood Rd. in Glass Ave., kmalu potem je bila pri Zeletu na 61st Street, dokler ni prišla v sokolsko hišo, kjer danes stoji cerkev sv. Vida. Od tam se je selila v staro poslopje S. N. Doma, dokler ni dobila leta 1924 sedanje stanovanje na pročelju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., kamor tudi spada, saj to je narodova ustanova Slovincem v Clevelandu, Ohio. (Dalje sledi)

Čitalnica se je v svojem življenju selila večkrat. Povedal sem, da je bila najprvo pri Geo. Travnikarju, od tam je šla na 1365 East 55 St., kmalu je bila na St. Clair Ave. pri Rud. Perdantu, nato na Norwood Rd. in Glass Ave., kmalu potem je bila pri Zeletu na 61st Street, dokler ni prišla v sokolsko hišo, kjer danes stoji cerkev sv. Vida. Od tam se je selila v staro poslopje S. N. Doma, dokler ni dobila leta 1924 sedanje stanovanje na pročelju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., kamor tudi spada, saj to je narodova ustanova Slovincem v Clevelandu, Ohio. (Dalje sledi)

Čitalnica se je v svojem življenju selila večkrat. Povedal sem, da je bila najprvo pri Geo. Travnikarju, od tam je šla na 1365 East 55 St., kmalu je bila na St. Clair Ave. pri Rud. Perdantu, nato na Norwood Rd. in Glass Ave., kmalu potem je bila pri Zeletu na 61st Street, dokler ni prišla v sokolsko hišo, kjer danes stoji cerkev sv. Vida. Od tam se je selila v staro poslopje S. N. Doma, dokler ni dobila leta 1924 sedanje stanovanje na pročelju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., kamor tudi spada, saj to je narodova ustanova Slovincem v Clevelandu, Ohio. (Dalje sledi)

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Izrazi slovenske narodne zavesti

(Nadaljevanje)

III.

Vzporedno s kulturnim napredkom Slovencev je rasla med njimi tudi zavest narodne skupnosti in je prihajala do izražanja v zahtevi po politični združitvi v okviru države, v kateri so živeli.

Ta zahteva je prišla do izraza že pri kmečkih upornikih leta 1573. Ti so poleg svojih gospodarskih in socialnih pravic zahtevali še več, terjali združitve slovenskih dežel.

Zahteva se je ponavljala, ko je v devetnajstem stoletju naša Evropa doživela obdobje modernih narodnostnih gibanj. Najjasnejše je bil formuliran l. 1848, v letu revolucij in nemirov po Evropi in tudi v deželah Habsburžanov v letu "pomladi narodov". Mladi slovenski izobraženci na Dunaju so takrat razglasili svoj program, katerega prva točka je bila zahteva, da se politično razkrojeno slovensko ozemlje združi v eno kraljestvo (kajpada v okviru avstrijskega cesarstva).

Upanje, da se bo cesarstvo preuredilo v smeri federalizma in da bi tudi Slovenci dobili svojo narodno enoto, je bilo pokopano, ko je država prebrédla težave, ki so avstrijski dvor naglne k trenutnemu popuščenju.

L. 1867 se je spet zaradi zunanjih težav Avstrije znova razpravljalo o ustavni preureditvi. Slovenski deželni poslanci so takrat sprejeli takozvani "ljublanski program", v katerem so zahtevali združitve Slovencev v eno kronovino. Njih upe je pokopala dualistična ustava. Ta je razdelila vse ozemlje pod vladno Habsburžanov v dva dela. V vzhodnem delu je pripadla nadvlada nad drugimi narodi Madžarom, v zahodnem delu pa Nemcem. To dualistično ustavo je imenoval slovenski politik Toman, takrat "grob našega življenja". A tudi ta grob nas ni pogoltnil dokončno.

Zahteva po zedinjeni Sloveniji je postala vse bolj zahteva širokih ljudskih mas. Te so se narodno in politično osveščale na velikih ljudskih zborovanjih okoli leta 1870, po izobraževalnih društvih, po vplivu političnih časopisov "Slovenski narod" in "Slovenec" ter novo nastalih slovenskih političnih strank, katoliške in liberalne. Obe stranki sta skupno izrekli to zahtevo na zboru v Ljubljani l. 1897, ob naravnosti hrvaških, čeških in ukrajinskih delegatov.

IV.

Od l. 1909 naprej pa so Slovenci povezovali rešitev svojih političnih težav s podobnimi zahtevami Hrvatov in kasneje tudi v Avstriji živečih Srbov. Tega leta je dr. Suštaršič predložil prestolonasledniku načrt tripartitnega dualističnega monarhija naj bi se preuredila tako, da bi poleg nemške in madžarske obstajala v njej še jugoslovanska državna enota, obsegajoča Slovence, Hrvate in Srbe.

Začetek prve svetovne vojne je nasilno prekinil razpravo o ureditvi narodnega vprašanja v Avstro-Ogrski. Leta vojne so bila leta naraščajočega nemškega in madžarskega šovinizma in

preganjanja južnih Slovanov. Parlament ni bil sklican tri leta. Ko ga je cesar Karel zaradi težavnega vojaškega položaja sklical, je v njem dr. Anton Korosec, predsednik jugoslovanskega kluba, 30. maja 1917 prebral izjavo, ki je šla v zgodovino z imenom "majška deklaracija":

"V Jugoslovanskem klubu združeni poslanci izjavljajo, da na osnovi narodnega principa in hrvaškega državnega prava zahtevajo združitve vseh po Slovincih, Hrvatih in Srbih naseljenih predelih monarhije v eno samostojno, vsakega tujega narodnega vpliva svobodno, demokratično zgrajeno državno telo pod žezlom habsburško-lotarinške dinastije in da bodo za uresničenje te zahteve svojega enotnega naroda zastavili vse svoje sile." (Drugi del govora na VIII. slovenskem dnevu, 30. julija 1967.)

Popravek in dopolnilo poročila

Tiskarski škrat ne zameša samo črk in besed. Spušča tudi imena in cele vrstice. Tako je zagodel v Kanadski Domovini z dne 8. avgusta v poročilu o VIII. Slovenskem dnevu. Med častniki mi gosti ni bila omenjena ga dr. Slavka Bratina, ki so jo priredilj naprosili, da bi bila ta dan na slovenskem letovišču navzoča tudi kot zdravnica. Hvala lepa njej za odziv, udeležbo in pomoč.

V poročilu tudi ni bila omenjena ga. Ančka Kokelj, ki je do sedaj aktivno in z navdušenjem sodelovala še pri vseh slovenskih dnevih. Ona ima največ zasluga, da toliko naše mladine ob takih slovenskih prilikah nosi narodne noše; ona vsako leto nauči naš naraščaj rajalnih plesov. To je bil njen doprinos tudi letos. Bog ji plačaj njen trud, ki ga daruje vsako leto našim mladini.

Por.

Kanada ob stoletnici

V Kanadski Domovini z dne 1. avgusta sem na tem mestu naštel 18 različnih ver in verskih združenj, ki so registrirana v Kanadi. Danes naj vsaj omenim še nadaljnjih enajst.

"Pravoslavna cerkev" ima v Kanadi 239,766 članov. Ni skupne pravoslavne cerkve za Kanado. Vsaka narodnostna skupina ima svojo. Tako imamo ukrajinsko grško-pravoslavno cerkev, grško pravoslavno, sirijsko-anti-hijsko pravoslavno cerkev, belorusko in srbsko pravoslavno občino.

"Overseas Missionary Fellowship". O tem združenju je malo znanega. Ima svoj glavni urad v Torontu. Glasilo se imenuje "East Asia Millions".

"The Pentecostal Assemblies of Canada". To združenje je prijavilo svoj obstoj v Kanadi 1919. Glavni stan je v Torontu. Ima tudi svoje okrajne predstojnike za slovenske, nemške finske in francoske pripadnike, poleg angleških seveda. Udejstvuje se tudi v zunanjih misijonih.

"The presbyterian Church of Canada", ki šteje 818,558 vernikov. Cerkev je imela v Kanadi že 92 sinod in sicer je bila zadnja lani meseca junija. Splošni sinodi za celo Kanado predseduje t. z. moderator, ki so mu v pomoč zvezni uradniki in blagajnik. Pokrajine imajo svoje posebne sinode. Njihova visoka šola v Torontu je Knox College in Ewart College, v Montrealu pa Presbyterian College.

"Religious Society of Friends (Quakers)". Družba ima svoj početek v 17. stoletju v Angliji.

V Kanadi se je ustanovila leta 1955; ima svoj gl. urad v Torontu.

"Reorganized Church of Jesus Christ of Latter-Day Saint" s 152452 pristaši. Glavni urad je v Guelphu.

"Katoliška Cerkev". Po številu vernikov je najmočnejša, saj šteje 8,342,826 vernikov. Po organizaciji, po šolstvu in po svojih publikacijah presega daleč vse druge verske organizacije. Kanada ima apostolskega delegata v Ottawi. Katoliško Cerkev v Kanadi vodijo trije kardinali in 18 nadškofov, med katerimi so všteti tudi kardinali.

"The Salvation Army". Njen glavni stan za Kanado in Bermudo je v Torontu. Ni poročil, koliko članov ima, je pa brez dvoma zelo delovna sekta, zlasti na področju dobrodelnosti. Vodstvo ima v rokah teritorialni poveljnik, njemu ob strani pa so sledeči tajniki: gl. tajnik, tajnik za osebe, finance, imovino, informativno službo, mladinski tajnik, tajnik za nove kandidate, za godbo, za službo po hišah, za dobrodelnost, glavni urednik in tajnik za tisk in publicistiko. Iz števila tajnikov je razvidno, kako je sekta aktivna.

"Seventh-Day Adventist Church in Canada". To združenje vodijo predsednik, gl. tajnik in blagajnik ter tajnik za javne zadeve. Ima štiri semenišča, v Oshawi, Alberti, St. John's, Newfoundland in B.C. Njena organizacija je sestavljena iz pokrajinskih konferenc.

"The Synagogue in Canada". Sinagoge v Kanadi niso med seboj povezane. Vsaka zase je samostojna in sama upravlja svoje zadeve, ki so: šola, v kateri se judovski otroci učijo hebrejščine in judovske zgodovine. Bogoslužje vodi rabin, ki ga sinagoga izvoli. Imamo tri različne skupine judovstva: Pravoverne, ki se točno držijo prvotnega nauka; konservativne, ki bolj popustljivo razlagajo sv. pismo; reformiste, ki pa zagovarjajo še bolj svobodoljubno razlaganje verskega nauka in obredov. Prvi imajo 170, drugi 25 in tretji 5 skupščin v Kanadi.

"The United Church of Canada" je druga najmočnejša cerkev v Kanadi. Ima 5,374 župnij, 250 zunanjih misijonarjev, 3,413 pastorej, 3,644,208 pristašev in 5,741 t. z. cerkva, ki jih oni imenujejo "preaching places". Vsaki dve leti se sestane generalna skupščina, ki je zakonodajno telo.

Kako daleč je še do dne, ko bo "ena čreda in en pastir" ...!

Duhovniške spremembe

Po Torontu se je kot blisk raznesla novica, da bo župnik pri Brezmadežni s čudodelno svetinjo g. J. Kopač C.M. odšel v Zagreb v Jugoslaviji, kjer bo prevzel mesto predstojnika jugoslovanske lazarištokske province.

Odhajajo

Tedni letošnjega poletja imajo za Slovence v Torontu neko rekordno posebnost. Do sedaj je niso bili vajeni. Rojaki jih zapuščajo in to v glavnem mladi in odhajajo v kraje, od koder ni povratka in kamor peljejo vsa pota vsakega zemljana — v večnost.

V nedeljo, 23. julija, je nenadno nehalo biti srce mlademu 26 let staremu možu in očetu g. Jožetu Bernjaku, ko je bil na oddihu na slovenskem letovišču, ko so imeli svoj piknik Prekmurci.

Komaj teden nato, v soboto, 29. julija, je bil pokopan tudi še mlad g. Viktor Zdolšek. Nesreča pri delu mu je ustavila potovanja po tej zemlji, ki je zemlja

zmešnjav in težav in bojov.

4. avgusta je postal žrtve nesreče pri delu — plameni so porušili njegovo življenjsko silo — g. Franc Frelj. Tudi on je zapustil žalujočo ženo in družino. Imel je 36 let.

Pri 80 letih je došla, ko jo je bolezen dolgo gnjavila, ga. Magdalena Berzin, in sicer 9. avgusta in je bila pokopana v petek, 11. avgusta. Za njo žalujejo mož-slikar in hčerka.

10. avgusta zjutraj pa je v trpljenju ugasnila gospa Jožica Jamnik. Zavrtna bolezen je prekrizala njeno življenjsko pot in za večno posušila njene solze. Za njo pa žalujejo mož in šest nedorastlih otrok. Duhovnik ji je ob slovesu v cerkvi obljubil, da bodo ostali rojaki postali strici in tete njenim otrokom — sirotam.

Rojaki sklanjajo glave v molitvenem spominu na pokojne; vsem pa, ki žalujejo, izrekajo iskreno sožalje v sočustvovanju. Por.

Glas iz črne Afrike — iz Lusake

Takole se glasi drobno sporočilo: "Sporočam Vam, da sem imenovan za župnika velike župnije glavnega mesta Lusake in bom nastopil 1. septembra. Pomagal mi bo pater Rudež. S tem je jasno, kje je naš slovenski misijon. Odgovorno delo: 30,000 ljudi, tri župnijske šole, ena od teh gimnazija, čez 50 učiteljev v teh treh šolah. Moj naslov je odslej: Matero Catholic Church p. b. 190, Lusaka, Afrika. Vsak dan se spominjam vseh dobrotnikov našega misijona. Bog Vas živi, Vaš vdani in hvaležni J. Kokalj.

Slovenci iz Toronta in posebno še prijatelji slovenskih misijonarjev g. očetu Kokalju vesele čestitajo in pozivajo drug drugega, da ne bi pozabili tega mladega slovenskega misijona in njegovih božjih delavcev.

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG

XXIX

Ker je danes ravno tisti dan, ko nosi Miklavž, oziroma je včasih nosil na ta dan, naj povem, kako sem prišel do tega in spoznal, kdo je tisti Miklavž, ki "nosi". Mislim, da niso imeli prav naši predniki, da so nas otroke držali tako strogo v veri, da res nosi pravi Miklavž-svetnik. Tako strogo so nas držali v tej veri prav do poznih šolskih let, da se niti nismo upali staršem to osporavati ali podvomiti. Jaz sem že večkrat dejal, da sem zgubil poklic. Detektiv bi moral biti. To sem ugotovil, še predno sem vedel, kaj je detektiv; še predno sem šel v šolo. Bilo je takole: Obirali smo jabolka. Pravzaprav, obirali so jih čče, mi smo le pobirali nagnita, živiva ali kako drugače pokvarjena in jih nosili v pripravljeno kad, v kateri je potem zalito z vodo prevrelo, potem pa iz te brozge kuhalo žganje. Opazil sem, da mati nabirajo najlepša in najdebelejša jabolka za na trg v Ljubljano. Veselil sem se že tega, ker so nam vselej, kadar so šli s kakim blagom na trg, prinesli od Srajeve ta kile Mice, ki je prodajala kruh v mali baraki pri tobaci tovarni, pol štruce kruha, lepega, belega in izredno visokega, še bolj va dobrega. Pol štruce tega kruha je, tehtalo nekako dve kili in smo tako dobili vsak kar čeden kos tega kruha. Joj, kako dober je bil. Ko sem prinesel domov v kad odpadke, sem opazil, da mati doma še enkrat prebirajo jabolka in devljejo na stran le najdebelejša in najlepša. Ko sem prišel drugič, sem videl na

tistem mestu samo ena prebrana jabolka, onih odbranih, najlepših pa ni bilo nikjer. Pogledal sem vse naokrog, a jabolka nikjer. To se mi je vse nekako sumljivo zdelo. Mislim sem si, od hiše jih niso mogli ta čas nikamor nesti; morajo biti nekje pod to streho. Nisem jih ta dan več iskal, čes, jih bom že o priliki našel. Drugi dan so res šli inati v Ljubljano. Oče so pa pripravili proso za v stope. Dejali so mi: V pregradi je vreča s prosom, pojdi in nesil k Gavgarju v stope. Navadno so ga dali po pol mernika in se še dobro spominjam, kako težko sem ga nosil. Počasi je pač šlo in večkrat sem počival, čeravno ni bilo daleč. Ko sem odprl pokrov pregrade, v kateri je bilo proso in še drugo žito, mi je zadišalo po jabolkah. Nič nisem pomislil, vzem sem vrečo, jo dal čez ravnice in odšel. Po poti mi pa pride na misel, kaj če so tista jabolka zakopana v proso ali kakem drugem žitu? Bo pač treba malo pogledati, ko pridem domov. In res, oče so imeli ravno s čebelami nekaj opravka, starejša dva brata v šoli, mlajši so se igrali; jaz pa na izbo in odprem pregrado, pa je zopet zadišalo po jabolkah. Začnem šariti po žitu in ravno v proso so bila zakopana tista jabolka. Takoj sem vedel, za kaj so pripravljena. Za Miklavža.

Že prej se mi je nekoliko svitalo, a nisem mogel nič ugotoviti sigurnega. Bil sem popolnoma tiho in skoraj sem na vse to pozabil. Ko smo pa nastavljali Miklavžu, sem se na to zopet spomnil. Sli smo spat, a nisem mogel zaspati. Potuhnil sem se pod oedo in čakal. Proti jutru šele sem zaslišal "Miklavža", ki je zelo potihno prišel in nakladal v nastavljene posode. — Bila sta oče in mati... Vse veselje do Miklavža je minulo v meni, vse je padlo od mene.

Čeravno sem že prej nekoliko dvomil in tudi potem, ko sem dejal materi, da sem videl, da sta ona dva devala v posode in so bili mati zelo užaljeni in mi zatrjevali, da jih je Miklavž poklical in jima dal, naj ona dva naložita v posode, ker se mu zelo mudi, ker bo kmalu dan, pa ima še veliko za razdeliti, ni hotelo priti nazaj tisto razpoloženje kot je bilo prej. Ko sem pa začel ogledavati jabolka, sem pa opazil, da se drži v muhi in repku proso, sem pa postal tako žalosten, da bi najrajši jokal. In vse tiste drobte, ki so bile naložene v peharju, so postale tako težke kot kamen, vse kar je bilo za usta, je postalo grenko. Ogoljufan sem bil za tako nekaj lepega, vedno težko pričakovanega, za neko najsvetlejšo točko v teku let, ki sem se jih zavedal. Bilo mi je, kot bi sonce zatemnelo in nič več sijalo na zemljo; kot bi mi zaloputnil vrata pred vsem dobrom. Vsega tega bi še ne bilo, vsaj še ne tako zgodaj in v tako nagli obliki, kot je prišlo, če bi ne imel detektivske žilice in bi že naprej ne "praskal" za rečmi, ki me niso srbele; nato pa še budna noč, "Miklavžev" nalaganje v posode — proso ob repkih in muhah jabolka. Najhujše je bilo to, ker nisem smel — mogel nikomur tega potožiti. Če bi ne bilo žilice, bi mi bilo to prihranjeno še za nekaj časa. Postal bi močnejši, pa bi lažje prenašal in prišlo bi to na kak drug način. O, kako rad bi to potožil materi, pa se ji še omeniti nisem upal. Šele prihodnji dan, ko sem šel v šolo, sem po poti povedal o odkritju Zerovnikovi Francki. (Danes vdovi po Tonetu Zibelniku, ki je bil med revolucijo

odgnan na Rab in ga od takrat nisem več videl, ker se ni več vrnil domov.) Bila je nekaj mesecev starejša od mene in sva skupaj hodila v šolo. Zelo sva bila prijatelja in sva si vse potožila. To, kar sem ji pravi, jo je zadelo, a ni mi vsega verjela. Trdno je še naprej verjela v Miklavža. Le počasi, tekoma leta sem jo pripravil do drugačnega mišljenja. Meni je v srcu zelo odlegalo, ker le njej sem se upal vse povedati in ji zaupal, da bo tiho, da ne bi moji starši zvedeli, da to pripovedujem drugim otrokom in bi tako lahko tudi naši mlajši zvedeli....

Pa pustimo nekaj let za seboj in pojdemo k fari na Dobrovo k Prosvetnemu društvu in telovadnemu odseku Ore. Kako lepi spomini! Igre, ki jih je prirejalo prosvetno društvo, so bile vedno zelo dobro obiskovane. Sedežev je bilo v začetku le malo. Gledalci smo se stoji dremali v prostorih. Prva igra, ki se je spominjam, je bila v farovžki veži. Dobrovoško župnišče je bila ogromna, d v onadstropna stavba, z zelo veliko vežo in je zajela precej ljudi. (To župnišče je bilo zidano ob času največjih romanj na Dobrovo. V njem so prenočevali duhovniki, ki so prihajali s procesijami sem iz raznih okoliških in oddaljenih župnij k Mariji Vnebozveti na romanje. Se je primerilo, da je bilo do 20 maš dnevno v tej cerkvi.) Ta, prva igra ki sem jo videl je bila "Doktor vzezal in njegov sluga štipko Tiček". Kako dobro se še spominjam Znidarjevega Andreja, poznejšega gabskega mežnarja, kako do-

bro je igral štipko Tička. Bil je dober komik. Več iger se spominjam iz te veže. Z veseljem smo jih hodili gledat. Pri zadnji, ki se je spominjam iz te veže, so pa že tudi mene porabili za neko malo vlogo pri igri "Don Fernando, straš Asturije". O, to sem užival v tej igri.

(Dalje sledi)

Republikanska dvojica je ujela demokrasko

WASHINGTON, D.C. — Vojskovanje v Vietnamu, novi davki in črnski nemiri v naših mestih so spravili predsednika Johnsona in njegovo vladu v oči volivcev v še bolj črno luč, kot sta bila doslej. Tako se je zgodilo, da se je javnost v taki meri odvrnila od L. B. Johnsona in H. Humphreya, da bi ta dva imela slabe izgleda na zmago, če bi se volitve vršile sedaj.

Louis Harris je povprašal sredi tega meseca volivce, kako bi glasovali, če bi bile sedaj predsedniške volitve in bi za demokrata kandidiral Johnson-Humphrey, za republikance pa Rockefeller-Reagan. O odgovori so pokazali, da so volivci razdeljeni v enakem razmerju na obe strani. Rockefeller sam proti Johnsonu se je tudi zelo popravil v oči volivcev, junija se jih je izjavilo zanj le 41, za Johnsona pa 59, sredi avgusta jih je bilo za Rockefellerja že 48, za Johnsona pa le še 52!

Tudi ostali republikanski kandidati so v oči volivcev v odnosu do predsednika Johnsona boljše odrezali. Nepristranski opazovalci trdijo, da to ni toliko zaslug njih samih kot predsednika Johnsona in njegove politike. Ljudje se končno za vse svoje težave jeze vedno nad onimi, ki so na vladi, ki so odgovorni za vodstvo dežele.

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 241-1700

A Subsidiary of PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS TO WORK ON AERO SPACE MISSILE and Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL Contouring and profiling Machines

HORIZONTAL BORING MILLS

TURRET LATHES

GAP TURRET LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL CONTROLLED MACHINES

DOBRA PLAČA OD URE IN DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

241-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer (162)

CLEVELAND, O.

Zenske dobijo delo

Šivilja dobi delo Izkušena v strojem in ročnem šivanju. Stalno delo, tedenska plača \$90.00. Zglasite se osebno na 2206 Lee Rd. Clev. Heights. (163)

KUHARICO ISCEMO

za v ponedeljek in torek, stalno, domača kuha.

FANNY'S LUNCH

353 E. 156 St., blizu Lake Shore Blvd., in Euclid Beach. Pridite osebno od 4. do 8. zvečer. (160)

Iščemo pomočnico

Župnišče išče gospodinjsko pomočnico za polni čas. Za sestanek kličite 361-2624. (x)

MALI OGLASI

Opremljene sobe se odda

Oddamo 3 lepa, čista, opremljena stanovanja po 2 sobi vsako, v slovenski naselbini. Pripravna za pečlarje, ker je kuhinja na razpolago, kot tudi kopalnica. Najemnina zelo nizka. Oglasite se osebno na 5512 Carry Ave. (—166)

E. 66 St.

Pri St. Clair Ave., 5-sobna enodružinska hiša, 2 spalnici, klet, plinski furnez, prazno. \$6900.

STAN HOMA INC.

MI 1-7700 8808 Garfield Blvd. (160)

V fari sv. Lovrenca

Naprodaj je enodružinska hiša, 6 sob spodaj, 3 velike sobe zgoraj, posamezne kopalnice in furnezi, tudi ekstra lot. Dajte ponudbo. Kličite po 6. uri 883-9241. (164)

V najem

Oddamo 4 sobe zgoraj, kopalnica, furnez za eno ali dve osebi; nič otrok. Zmerna najemnina. Na 1235 Addison Rd. (—161)

Gramofonske plošče

SLOVENSKE IN DRUGE uvožene iz starega kraja. Največja izbira na tem kontinentu!

Zahtevajte brezplačne kataloge v svojem jeziku!

COMET RECORDS

555 St. Clair Ave. W. Toronto, Ont. Canada

ČEZ STENO

SPISAL IVAN BUČER

"No, gospod Janez," je dejala Mandičeva, ko je bila dokončala pečatenje, "pa bi nam vendar raztolmačili razgled."

"O, takoj, takoj! Začnimo tamle. Vidite, meni se zdi, da je slovensko ljudstvo kar poženo in pomozilo naše vršace." Pokazal je na jugovzhod. "Tistile očak, najvišji izmed vseh, z izrazito sivo glavo, je naš Veliki Triglav. Malo bolj sem se spogleduje z njim rdečelčna Skrlatica, strašna in huda, da je za Triglav kar dobro, da si ne stojija bliže. Potem Mojstrovkin ženin Prisojnik! Ga vidite, kako strmo gleda sem preko Vršiča? Samo Razor je samski, zato je pa tudi ves zgrbljen in naguban, a vendar je lep in ponosen. Tamle na vzhodu stoji lepi Špik s sosedo Lipnico. In toliko otrok imata: Podnice, Dovški križ, Siroko peč, Strmatarico. Saj še vsem imena ne vem. Nagajajo mu le tele Frdamane police. Tule tik pred nami je malo višji Travniki, ki se tudi sili k Mojstrovki. No in pogledite onegale! Divji, strm in koničast, kot bi grozil nebu, da ga prebode. To je Jalovec. Vidite, kako škilijo nanj vse Ponce in odrivajo druga druga. Saj pa je tudi zastaven in najlepši daleč naokrog."

Obrnil se je proti severu in obraz se mu je zresnil.

"Tamle je pa naša bolečina in rana. Nezacepljena rana, naša Koroska. Dro, Dobrač! Ga vidite? Enkrat je že zaropotal in podsl nedolžne. In še bo zagrmel."

Umolknil je za hip.

"Na obzorju se črtajo Lienški Dolomiti, Visoke Ture. In tu na zahodu! Slovenski kos, ki joka in toži po telesu. Segnil bo, če ne bo dobil srčne krvi. Glejte Mangart. Viš, Špik nad Policami — ki ga hočejo za Montaža napraviti — Kanin, Bovški Grintavec. Glejte jih, vsi še upajo in kot kamenita prošnja hite k nebu. Še bodo slišali slovensko pesem, ki bo svobodna odmevala po njihovem pobočju. Slišite, kako joka med njimi uboga

Trenta, ponižana in razžaljena? Toda trentski lovec je samo zaspal, ni ga ubil Zlatorog, samo uspaval ga je, da se zbudi s svojo riskanjo v naročju, ko bo sila priklopela do roba..."

Beseda mu je zastala. Dana ga je gledala razvnetega in gostobesednega, ko je kazal v daljavo. Pri zadnjih besedah mu je žarela vera iz oči. Srce ji je hitreje udarjalo, ko ga je gledala takega. Stopila bi k njemu in ga objela. A ko se je obrnil k njej, je tako čudno plamtelo v njegovih očeh, da se ga je zbal.

Družba, ki je prišla pred njimi, se je začela pripravljati za sestop. Nekdo izmed njih, ki je Janeza na videz poznal, se je ustavil:

"Lepo vreme danes, ali ne? Pa ne bo dolgo."

"Mislite?"

"Le pogledite proti jugu! Pooblačilo se je in nič kaj dobrega ne obeta."

Res je bil jug nekoliko oblacen in zrak je bil tod dimast. Tudi sonce se je s prav čudnim žarom bližalo zatonu. Ta, ki je govoril z Janezom, je še enkrat pozdravil in pohitel za ostalimi.

"Menim, da bi bilo dobro, če se začnemo tudi mi počasi spuščati," je nasvetoval Pavle. "Drugače bomo hodili v temi."

"Prav."

Pospravili so in krenili navzdol. Zenskama je bil povratek veliko težji kot vzpon. Posebno Mandičevi je bilo nerodno, ko je morala vedno gledati v prepade. A z dobro voljo je šlo in ob sončnem zahodu so prispeli na Zvrati.

Od tu dalje so hodili hitro. Janez se je zadržal po gruščnatih grapah in presekaval ride.

Zato je tudi bil lep čas pred ostalimi v dolini. V trdem mraku so pritolkli po beli cesti h Koči na Gozdu. Mandičeva je ves čas sitnarila, bolelo so jo noge, vse telo je čutila. Bila je tudi razburjena od napora, tako da je odločno izjavila, da jutri ne pojde nikamor. Saj ni iz železa! Ostalim je bilo to skoraj prav in nihče ni prigovarjal. Za Prisojnik, na katerega so nameravali, res ne bi bila. Preveč bi se mučili z njo in tudi sami ni nič kaj dišalo. Mojstrovka jo je ohladila.

V koči je že gorela luč, ko so vstopili. Oskrbnik Hanza jih je pozdravil, da so dolgo hodili. Nato je prešel k povpraševanju, kaj bo dobrega za večerjo. Naročili so vsak po svoji želji in vstopili v jedilnico. Pozdravili so, malo se razgledali in sedli za mizo v kot, kjer je bilo še nekaj prostora. Drugje so bile klopi zasedene ali pa zastavljene z nahrbtniki.

Utrujenost se je vsem poznala. Zato tudi niso dosti govorili in takoj po večerji so se odpravili počivat.

"Jutri bom poropotal že ob štirih na vrata. Glejte, da boste vstali!" je dejal Janez Dani, ko ji je voščil lahko noč.

"Zakaj tako zgodaj? Saj ni potreba. Časa bomo imeli vendar dovolj."

"Rana ura, zlata ura! Tega pravila se je treba držati. Ob petih krenemo. Torej, lahko noč še enkrat!"

"Lahko noč!"

Janez je odšel po stopnicah. Pavle na desno. Dana z Mandičevo na levo.

Ko je Dana legla, se je zalotila, da šepče: "Pavle, Janez... Pavle, Janez..."

Ni lahko zaspala.

Iskala je, lovila se za dvema slikama. Bili sta ločeni, a vendar isti. Kje je izhod za ubogo, v dvomih tavajoče srce? Kaj ji je Janez? Kaj ji je Pavle?

(Dalje prihodnjic)

France Hren, 21101 N. Vine Ave. Tel. 531-6196, blagajničarka Štefka Smolič, zapisnikar Anton Meved, za program J. Mejač, Ivan Jakomin, I. Hauptman, Z. Zakrajšek, M. Kosem, S. Gerdin, P. Omahen in S. Gaser, oderski mojster Slavko Štepec, arhivar S. Gaser, kuhinja P. Stanonik, bara L. Mohar in F. Kastigar, reditelja P. Trpin in F. Stanonik, knjižničar F. Jenko, nadzorniki V. Vrhovnik, P. Omahen in F. Urankar. Seje vsak 1. ponedeljek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob osmih zvečer.

DRAMSKO DRUŠTVO "NAŠA ZVEZDA"

Uradniki za leto 1967-68

Vinko Zgonik, predsednik, Frank Kokal, podpredsednik, Mary Ulyan, tajnica, 736 Radford Dr., Richmond Heights, O. 44124, tel. 442-1346.

Josie Mihalič, blagajničarka, John Evtaz, zapisnikar, Frances Modic, Louis Stavanja, Edward Leskovec, nadzorniki.

Društvo ima svoje redne seje vsak drugi četrtek v mesecu v Slovenskem društvenem domu, 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.

Slovenski domovi

SLOVENSKI NARODNI DOM NA ST. CLAIR AVE.

Predsed. Tony Zak, podpredsed. Joseph Birk, taj. Frank Bavec, blag. John Tavčar, zapis. Julia Pirc; nadzor. odbor: Frances Tavčar, Josephine Swan, John Centa, Frank Dolenc, Louis Zigman; gospodar. odbor: Krist Stokel, Joseph Okorn, Don Chesnik, Eddy Kenik, John Pestotnik, Frank Plut, Frank Wirant. Janez Rogelj častni predsednik. Seje so vsak 2. torek v mesecu ob osmih zvečer v sobi št. 4 starega poslojpa.

KLUB DRUŠTEV AJC NA RECHER AVE.

Predsednik Lou Sajovic, podpredsednik John Evtaz; tajnica JoAnn Milavec, 23891 Glenbrook Blvd., Euclid, O. 44117, tel.: 531-7419; zapisnikar Edward Leskovec; blagajnik Frank Zigman; nadzorni odbor: Ray Bradac, Theresa Skur, Milan Uljan, Tony Zadell. Seje za 1. 1967 prvi ponedeljek v mesecu: febr., april, junij, avg., okt., dec., v American Yugoslav Centru na Recher Ave., ob 8. uri zvečer. — KE 1-9309.

KLUB LJUBLJANA

Predsednik Ludvik Prosen, podpredsednik J. Gustincic, tajnica Štefanija Koncejla, 15611 Saranac Rd., GL 1-1876, blag. Toni Jerak, zapisnikarica Frances Klun, nadzorni odbor: Molly Legat, Josie Skabar in Frances Julylia. Kuharica Albina Mersnik; Frank Rupert, stric; Angela Barkovic, teta. Pevovodja Frank Rupert. Vratar Frank Pecek. Muzikant John Grabnar. — Seje se vršijo vsak zadnji torek v mesecu ob 8. uri zvečer v AJC na Recher Ave.

DIREKTORIJ SLOVENSKEGA DRUŠTVENEGA DOMA NA RECHER AVE.

Častni predsednik Frank Zagar, predsednik Joseph Trebec, podpredsednik Edward Leskovec, tajnik Alphonse Sajevec, 531-9309; blagaj-

nik William Frank; zapisnikarica Mary Kobal; nadzorni odsek: Louis Sajovic, John Hrovat, John Evtaz; gospodarski odsek: predsednik John Troha, John Gerl, John Snyder; direktorij: John Adams, Albert Pestotnik, Stanley Pockar, Louis Modic, Charles J. Starman, poslovodja, tel. 531-9309; Joseph Petrič, hišnik, tel. 481-1721. Seje se vrše vsako tretjo sredo v mesecu, začetek ob 8. uri zvečer v Društvenem domu, Recher Ave., Euclid, Ohio.

SLOVENSKI DOM 15810 Holmes Ave.

Predsednik Edwin Grosel, podpredsednik Cyril Stepec, blagajnik John Treck, zapisnikar Frank Hren, tajnik Al Marn, tel. MU 1-6650, gospodarski odbor: Henry Bokal, Rose Bizily, nadzorniki: Joe Hribar, Joe Kozar, Frances Somrak, pomočniki: Frank Sustarsich, Vincent Kravos, John Kocis. Mesečne seje vsak 4. torek v mesecu ob 7.30 zvečer.

SLOVENSKI DELAVSKI DOM 15335 Waterloo Road

Predsednik Harry Blatnik, podpredsednik Frank Mihelich, tajnica in blagajničarka Agnes Stefanica, zapisnikarica Anne Zele nadzorniki: Frank Bitenc, John Cech in Mary Dolsak, gospodarski odbor: Andy Božič, John Korošec, Louis Furlan, Frank Mihelich.

GOSPODINJSKI KLUB NA JUTROVEM (Trince Ave.)

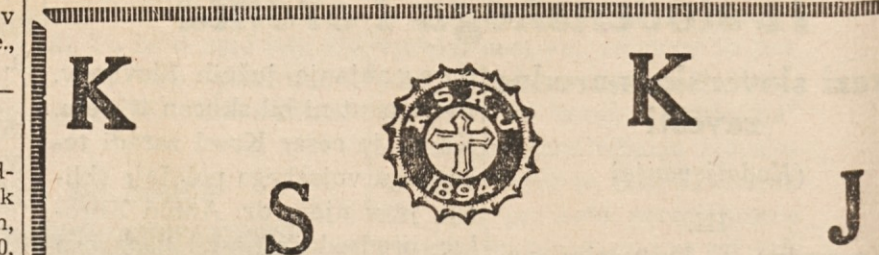
Predsednica Jennie Bartol, podpredsednica Rose Vatovec, tajnica Stella Mahnič, blag. in zapis. Mary Taucher, nadzornice: Anna Kresciva, Antonija Rolih, Angela Magovec. Seje so vsako 1. sredo v mesecu ob 7.30 zv. v SDD na Prince Avenue.

UPRAVNI ODBOR KORPORACIJE "BARAGOV DOM", 6304 St. Clair

Predsednik: Frank Grdina; podpredsednik: Joseph Nemanich; tajnik: Janez Ovsenik, 7505 Cornelia Ave. blagajnik: Jarež Breznikar; upravnik: Jakob Žakelj; Baragova presveta: Frank Cerar; knjižničar: Lojze Bajc; gospodar: Franc Tominc; pravni zastopnik: Edmund Turk; odborniki: Stanko Vidmar; Franc Slemc; Vinko Rožman; Anton Meglič; Vinko Vovk; Franc Kamin. Dom ima prostore za razne prireditve.

Telefon: 361-5926 ali 432-0142.

SLOVENSKA PRISTAVA
Predsednik Jernej Slak, prvi podpredsednik Frank Urankar, drugi podpred. Anton Vogel, tretji podpred. Milko Pust, tajnik Stanislav Vrhovec, 6211 Glass Avenue, Cleveland, O. 44103, tel. 391-7173, blagajnik Berta Lobe. Odborniki: Elmer Kuhar, Frank Lovsin, Janez Skubic, Frank Cenkar, Louis Petelin, Anton Cesar, Frank Kastigar, Maks Jerič, Vitko Slemc, Rudi Merc, Andrej Kozjek. Duhovni vodja: c. g. Raymond Hobart. Nadzorni odbor: Jože Nemanich, Branko Pfeifer, Vili Zadnikar, Razzodišče: John Kovacič, Edvard Ljubi, John Oster.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)
nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnih za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškode in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki.

Premoženje \$16,300,000.00
Članov - 45,000 Certifikatov - 47,500
Veljavna zavarovalnina --- \$39,700,000.00
Solventnost - 118.99%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izretek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K. S. K. J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

Imenik raznih društev

Društva Najsv. Imena

DRUŠTVO NAJSVETEJŠEGA IMENA FARE SV. VIDA

Duhovni vodja Rev. Victor J. Cimperman, predsednik John Hočevar, ml, podpredsednik Charles Winter, ml. slov. podpredsednik John Skrabec, zapisnikar Peter Sterk ml. slov. zapisnikar Rudolf Kolarič, ml. tajnik Joseph Hočevar 1172 Addison Road, blagajnik Anton Oblak. — Skupno sv. obhajilo vsako drugo nedeljo v mesecu pri 8.00 sv. maši. — Seja se vrši po sv. maši v cerkveni dvorani.

DRUŠTVO NAJSV. IMENA PRI MARIJI VNEBOVZETI

Duh. vodja Rev. Raymond Hobart; predsednik William Chapman, 1525 E. 172 St.; 1. podpreds. George Basilone; 2. podpreds. Zdravko Novak; častni predsednik Joseph Hočevar; kores. tajnik Frank Hudak, 16405 Trafalgar, tel. 481-3104; zapisnikar Arthur Eberman blagajnik Michael Turpack, 2351 Green Rd.; maršali: Rocco La Penta, Simon Curk, Andy Mihevic; Joseph Sajovic; načelnik programov Anthony Nachtigal; načelnik bolniške oskrbe Frank Sluga, 1192 E. 176 St., tel. KE 1-8622; načel. kat. akcije Guy DeMark; poročev. v angl. Anthony Nachtigal; poročev. v slov. Ernest Terpin; mladinski načel. Frank Znidar; častni maršal Jerry Homar. — Skupno sv. obhajilo vsako drugo nedeljo v mesecu pri osmi maši; po maši seja v šolski dvorani.

Pevska društva

GLASBENA MATICA

Predsednik John Perencevic, prva podpreds. Mrs. Eileen Ivancic, druga podpreds. Mrs. June Price, tajnica Miss Josephine Mistic, 1111 E. 72 St., HE 1-1837, blagajničarka Miss JoAnn Stwan; pom. tajnica Mrs. Mollie Frank, nadzorniki: Ivanka Majer, Jo Mary Hochdorfer, Miss Geraldine Urbancic. Garderoba: Mary Batis, Marie Shaver. Glasbeni arhiv; Mollie Frank — Pevske vaje se vrše vsak četrtek ob 8. uri zvečer, v SND, soba št. 2.

PEVSKI ZBOR SLOVAN

Predsednik Joseph Durjava, podpredsednik Frank Ivančič, tajnik in blagajnik Stanley Pockar, 22380 Edgecliff Dr., 732-8662; zapisnikar

Rudolf Ivancic. Nadzor. odbor: John Poznik Jr., John Globokar, Joe Petrich. Arhivar John Snyder. Pevovodja Frank Vauter. — Pevske vaje so vsak torek ob 8 zvečer v Domu na Recher Ave. Pevski zbor Slovan apelira na vse rojake, ki jih veseli petje, da se pridružijo zboru. Seje se vršijo vsake 3 mesece na drugi ponedeljek v mesecu.

PEVSKI ZBOR KOROTAN

Predsednik Jure Švajger, podpredsednica Marija Martik, tajnica Marija Sekne, 1144 Norwood Rd., blag. Franc Lovšin, odborniki: Franc Kovacič, Helena Mihelič, Jože Odac, Marjan Perčić, Janez Sever in Ivica Tominec. Pevovodja Franček Gorenšek. Pevske vaje so ob nedeljah popoldne ob 1:15, sejo pa vsako tretjo nedeljo v mesecu. Nastov: Pevski zbor Korotan, 1144 Norwood Rd., Cleveland, O. 44103.

PEVSKI ZBOR JADRAN

Predsednik Leo Wolf, podpreds. Lou Smrdel, tajnik-blagajnik F. J. Bittenc, 2004 Nelowood Rd., East Cleveland 12, O., LI 1-2102. Zapisnikarica Mary Rose Tomisk. Nadzorni odbor: Betty Rotar, Mary Dolsak, Clarence Ruper. Glasbeni odbor: Angie Zabej, Pete Tomisk, Tony Primc. Arhivarki: Mary Pečjak, Dolores Kaferle. Veselilni odbor: Stefi Tolar, Angie Zabej, Jennie Primc, Mary Dolsak, Tony Kolenc. Pevovodji: Reginald Resnik, Vlad. Maleckar. Pevske vaje vsako sredo ob 8. uri v SDD na Waterloo Rd.

PEVSKI ZBOR TRIGLAV

Predsednik Jack Jesenko, podpredsednik John Culkar, tajnica in blagajničarka Margaret Loucka, 3540 W. 63 St., WO 1-5222; zapisnikarica in poročevalka Anna Jesenko, nadzornika Ella Samanich in Joe Pultz, zastopnica za Slovenski Dom na Denison Avenue Tončka Verbič. Pevske vaje so vsak četrtek zvečer ob 7:30 do 9:30. Pevovodja Frank Vauter. Koncertni pianist Charles Loucka. — Mesečne seje so vsak 2. četrtek po pevski vaji.

Dramatska društva

DRAMATSKO DRUŠTVO LILJA

Predsednik August Dragar, podpredsednik Ivan Hauptman, tajnik

DIREKTORIJ SLOVENSKEGA DRUŠTVENEGA DOMA NA RECHER AVE.

Častni predsednik Frank Zagar, predsednik Joseph Trebec, podpredsednik Edward Leskovec, tajnik Alphonse Sajevec, 531-9309; blagaj-

V blag spomin

TRINAJSTO OBLETNIČNA SMRTI NAŠE NADVSE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE MAME IN HČERE

Marie Brule

rojena MERVAR

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 22. avgusta 1954.

Zakaj si predraga, šla od nas, samevamo brez Tebe, doig je čas, pogrešamo ljubeči Tvoj smehljaj zaman, zaman, Te kličemo nazaj.

Oko nam Tvoje več ne sije, srce ljubeče več ne bije, za Te se gorika solza lije — a zaman, Tebe krije grob hladan.

Zalujoči ostali:

DIANA — hčerka JAMES in AGNES MERVAR — oče in mati ter več drugih sorodnikov.

Cleveland, O. 22. avgusta 1967.

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 22. julija v Gospodu preminul naš ljubljani soprog, oče, brat in stric

Frank Phillips-Filipčič

Pokojni je bil rojen dne 17. avgusta v vasi Tatre v Slovenskem Primorju. V Ameriko je prišel leta 1920. V Koprnu, Slovenija, Jugoslavija zaluje za njim brat Andrej s svojo družino.

Pokopali smo ga dne 25. julija 1967. Iz Zelotovega pogrebnega zavoda na St. Clair Ave. smo ga v pogrebem spredu prepeljali v cerkev sv. Vida, kjer je bila zanj slovesna pogrebna sv. masa, nato pa na pokopališče Kalvarija, kjer smo po žalnih svetih obredih in molitvah teološko k poslednjemu počitku.

Iskreno našo zahvalo naš prejmemo pred vsem častiti gospodje duhovniki. Rev. Victor Cimperman je daroval pogrebno sv. mašo in opravil svete obrede v pog. zavodu in ob grobu. On in Rev. Štefan Falez št. pokojnika obiskovala med boleznijo, mu dajala duhovna krepčila in teložalje ga pripravila na srečno zadnjo uro. Rev. Falez mu je prinesel sveto popotnico in podelil sveto maziljenje. Globoko smo jima hvaležni!

Toplo zahvalo izrekamo odborom in članom društev Carniola Tent - Maccabees št. 1288 in Sv. Cirila in Metod št. 18 A.D.Z. za vse, kar so storili v počastitev pokojnega kot svojega preminulega sočlana. Posebej najlepša hvala John Tavčarju, ki se je s prelepimi, ganljivimi besedami zahvalil pokojnemu in se v imenu članstva poslovil od njega.

Prisrčno zahvalo izrekamo Katoliškim Veteranom pri sv. Vidu, ki so ob krsti molili skupni sv. rožni venec.

Naši dobri sosedje so zbrali sklad za svete maše in skupni venec cvetja. Najlepša zahvala vsem, ki so darovali in posebej tistim, ki so zbrali.

Zelotovemu pogrebemu zavodu se prav lepo zahvalimo, da nam je izvrstno uredil pogrebne priprave in odlično vodil pogrebni spreved.

Čečano je Tvoje težko življenje Večina je bilo le trdo trpljenje Ko v miru bi mogel počiti bolezen je umčila upanja niti.

Počij od hudih, težkih let prebrlago Tvoje zdaj srce, ko zadnje trombe zadone veseli snidem se spet.

Ti, o Jezus, naš premili, zlij na dušo Rešnjo Kri. Ti dobrotno se ga usmili raj nebeški mu odpri.

Zalujoči: soproga FRANCES, pastorki: LUCY, por. GLAVAC, ANN, por. FRATIENNE, FRANK, ALBIN, ANTON LIPOLD s svojimi družinami in WILLIAM LIPOLD, sestra ROZA CHANDEK, nečakinja ROSE CHANDEK in ostali sorodniki

Cleveland, O., 22. avgusta 1967.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

Betz Laboratories

LOCATED IN ADDISON, ILL.

We have immediate openings for CHEMICAL OPERATORS CHEMICAL OPERATORS TRAINEES SHIPPING & RECEIVING CLERK

Excellent starting rates, 9 paid holidays. Hospitalization and good retirement plan. These are permanent positions. Call or come in for interview

333 S. Lombard Road Phone 543-8480

An Equal Opportunity Employer (161)

MECHANIC

Air compressor or engine rebuilding experience.

3819 Ogden 277-2361 (161)

BUSINESS OPPORTUNITY

DRIVE-IN Exc. business. Gd. profit. Busy Loc. S. East. Modern. Yrly. gross over \$140,000. A real opportunity. Call Mrs. Pierce. MANER REALTY ST 3-6474 (162)

CANDY STORE

Unique, franchise, estab. bus., good potential. W. suburb. location. Call 543-3175 or 543-3892 (162)